

Clara Andrés: «El món va molt de pressa i miro d'anar sempre a un altre ritme»

Avancem la «Primavera» i entrevistem l'artista sobre el nou disc 'Capfíco'

Clara Andrés | Jordi Arques

La cantautora d'Oliva **Clara Andrés** va seduir tant el jurat de la final del concurs Sona9 2006 com el director Marc Recha amb la cançó "Hui fa vent" per a la BSO del film *Dies d'agost*. Quinze anys més tard i amb una trajectòria ja consolidada, l'artista i mestra valenciana presenta el quart treball en solitari, titulat *Capfíco* (Hidden Track Records, 2022). La setmana passada en descobríem el primer senzill, "Dins", i avui coneixem "Primavera", tot parlant-ne amb ella.

"Sempre escric les cançons des del meu planeta, amb referències a les meues coses xicotetes, però en aquest cas he volgut fer un himne dedicat a la primavera valenciana", explica **Andrés**. "Al meu poble, Oliva, l'olor de la flor de tarongina és molt present, amb tots els camps de tarongers florits i el cant del teuladí, que és el pardalet gris. La cançó vol ser un homenatge a eixe moment tan especial", concreta, fent referència al vers en què canta *?deixar entrar de fora dins tarongina i teuladí?*.

Fa quinze anys que fas música, però en feia sis que no feies cap disc propi. Per què?
Diguem que vaig a la meua bola, no em dedique al 100% a la música, perquè la meua feina

principal és de mestra. Si se'm pensa en el pla artístic, soc molt lenta. Mai no m'he plantejat fer cançons a nivell professional, sinó que les vaig fent i la majoria de voltes quan les trec del calaix me les autoprodueixo. Ara tinc la sort que em va agarrar el segell Hidden que s'ha dedicat a la part de la producció i la promoció, tot i això, hi ha molt de la meua part.

El nou àlbum arriba després de 'L'eix radical' (Sotabosc, 2019), amb el duet valencià Júlia, però aquesta vegada l'has coproduït amb Estela Tormo. Què hi ha aportat?

En aquest disc, l'Estela ?del duet **Júlia**? ha fet el paper del meu antic productor, Germán Ycobalzeta, que vestia les cançons que li portava amb un primer arranjament. Hi ha posat les seves guitarres i baixos, algunes melodies i els sintetitzadors, però tot molt subtil, per no perdre l'essència pròpia de **Clara Andrés**.

Com heu treballat plegades?

Quan vam gravar *L'eix radical* va ser un experiment entre la música de **Júlia** i la meua, però vam trobar una connexió musical entre maneres de fer, tot i que elles són més electròniques i jo més analògica. Tot i això, em van agradar les seues línies de guitarra, i per això li vaig demanar de fer els arranjaments de les meves noves cançons. A diferència de les cançons de **Júlia**, en aquest cas la base de percussió és real, a càrrec de **Xarli Oliver**, que també s'havia implicat en altres discos meus. Amb "Varada" vaig fugir conscientment de l'electrònica per fer una cançó sobre un diumenge al matí en què algú imagina una història que podria haver passat, al voltant de dues xiques que han passat juntes la nit.

La cançó que dona títol al disc, "Capfíco", parla d'una immersió per ?aïllar-se del tot'. La teua música vol ser evasiva?

El títol de *Capfíco* pren el nom d'una paraula mallorquina, que significa fer una capbussada. I en català central també hi ha el verb reflexiu capficar-se, que té una connotació més seriosa, així que de manera combinada la paraula guanya un doble significat que em va semblar molt bonic. La lletra de la cançó parla d'aïllar-se de la resta, però jo ho lligo amb la idea de trobar un altre lloc i un altre ritme de vida. Una espècie de refugi. A mi em sembla que el món va molt de pressa i per això miro d'anar sempre a un altre ritme.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=pRI4xzGItIs>

"Dins" té una música hawaiana com un bucle que endinsa l'oient al moment mateix de la cançó. Lletres repetitives com aquesta busquen la calma com fa un mantra?

El meu tipus de cançó no és la narrativa. Més aviat deixo caure les imatges i la música juga el seu paper a l'hora d'evocar referents, sense ser massa explícits ni resolutius i amb un cert punt poètic. "Dins" és la sensació de la mirada que tots tenim des de dins i que ens va construint. Quan la cançó diu ?em fa barana de mirar?, vol dir que m'aboque a mirar des de dins.

La cançó "Jardí" és una travessa salvatge on deixes enrere una llista de propòsits. En quin jardí t'has ficat amb aquest nou disc?

El propòsit és el de sempre, fer una cosa pròpia i oferir-la al món. Penso que és molt important l'aportació dels artistes des de l'àmbit de la cultura. Jo faig música com un dibuix, sense llevar-li la importància que té fer un disc compartint sentiments propis. El meu jardí és fer un disc i poder-lo estrenar després en directe, a València o a la Fira Trovam a Castelló.